

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quomodo contendere debemus vt promoueamus & perueniamus ad
diuinum amorem & ad gustum spiritus diuini. Capvt. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

TRACTATUS QVARTVS
de quærenda & conseruanda
sanitate animæ.

Quomodo contendere debemus vt promoueamus
& perueniamus ad diuinum amorem & ad gustum
spiritus diuini. CAPVT. I.

Vum iã ea quæ ad corporis pro
bè gubernandi institutionē per-
tinent tradiderimus restat vt de
omnia rectè gubernandi, deq; vi-
ua ipsius sanitate seruanda non-
nulla dicamus: eo videlicet ordine quo De-
us prius formauit hominem de limo terræ, Gen. 2. 6.
& postea inspirauit in faciem eius spiraculū
vitæ, quo factus est homo in animam viuē-
tem. Hic ergo sciendū quod sicut anima ad
vitam necessaria est ipsi corpori, ita piè vi-
uere volenti Spiritus & amor diuinus ne-
cessarius ipsi animæ. Itaq; Spiritus siue vita
animæ est ipse Deus siue charitas, quia sine
ea mortua est, nec meritorias exercet opera-
tiones. Nam vt cōtingere possit quod quis-
piam temperatè corpus foueat, & modestè
conuersetur, linguam ac sensus à noxijs re-
trahat, vt à philosophis permultis morali-
ter bonis factū est, Deo tamē placere haud
quaquam potest. Intelligat ergo quisq; non
sat

SANITATE ANIME.

Sat esse corpus bene instituisse, nisi maxima
 cura animæ seruandæ, & feruidæ charitati
 parandæ adhibeatur, ad hanc rem veluti ad
 vnicum scopum omne studium dirigendo.
 Neq; quisq; sat sibi esse ducat si primū ali-
 quem adsequutus sit pietatis seu charitatis
 gradum nisi etiam omni cura pro profectu
 eiusdem laboret crescatq; indies, nihil non
 tentando, omnia arripiendo, nec vsq; quies-
 cendo. Et quamuis interim parum fortasse
 incrementi accipiat, non deiciatur, quum
 in nouitio voluntas & desiderium profici-
 endi pro profectu reputetur, & ipsa suffici-
 at, tantum ne torpescat ille feruor. Porro
 vt ad illum se disponere per prædicta sta-
 tus est ipsius, ita etiam hanc inchoare, quo
 tandem ad secundum statum perueniat pro-
 ficientium, ipsum incipientium hortatur no-
 men. Itaq; Deo appropinquare gestiât, nil
 præter ipsum cupiens cogitare aut loqui,
 perfectorum vitam à longè emulando: vt
 pueri solent qui quicquid ab alijs fieri vidēt
 gestiunt imitari. Vndecunq; autem potest
 media & adminicula sibi mendicet per quæ
 in sese scintillas excitare possit pñ amoris,
 quibus cordis carnalis feces exurat: & Do-
 mino modicum aliquod habitaculum præ-
 paret. Multum enim in huiusmodi pijs in-
 cipientium

cipientiū studijs delectatur Dominus, sunt
 que prosperi profectus quasi quēdam præ-
 nuncia . Studeat etiam cum Axa filia Ca- Jud. 1. e.
 leph à patre petere benedictionem, & qua-
 si insidens asino, hoc est vexatus bestialibus
 motibus passionum & affectuum, suspirijs
 & gemitibus petat crebrius, laboreq; quā-
 tum finit paupertas pro irriguo inferiori &
 superiori : vel vt cum Esau in pinguedine Gen. 27. d.
 terre & in rore cœli desuper mereatur be-
 nedici. Nam Axa prius terram arentem
 acceperat, nimirum siccam ipsam vo-
 luntatem, siue charitatis, qua et si salu-
 tis sit filius, multa tamen adhuc sterilitate
 tabescit, vt non quod vult agat bonum, sed
 quod odit faciat malum . Nam re vera Ro. 7. e.
 quam diu non hac ditari inceperit benedi-
 ctione, in regione vmbrae mortis habi-
 tabit, terraque spinas & tribulos germi-
 nabit. Vna enim hæc penè est causa, quod
 quum tot repleta sint monasteria religiosi,
 tam pauci sunt qui sapiunt quæ spiritus
 sunt siue religionis quodque tam multi cor-
 de redeant in ægyptum, nimirum quia hac
 carent benedictione, quia cum filijs Israel
 manna non eis sapit nec gustum habent vi- Num. 21. d.
 tæ spiritualis, atq; ob id in antiquū recidunt
 chaos

chaos miseræ. Quod vero hunc gustū non habeat causa est, quia quum nec ipsi sciant quid facere debeant, nec alij ipsos doceant, sine exercitijs manent spiritualis vitæ, focū piæ voluntatis nullis fouentes carbonibus. Vnde & accidit nouitium frigesce, & vix vnquam in feruore aliquem permanere. Similiter contingit & secularibus, qui quantumuis piū arripiant propositum, statim tamen recidunt, propterea quod non aduertant omni diligentia huiusmodi gratiam custodiendam esse & nutriendam, ob calliditatem inimici, & propriam infirmitatē. Nōne videmus virentē arbusculam primo plantatam continuo arefcere, si non iugiter irrigetur? Et quomodo propositum nostrū stabit, si non vigilemus orando legendo meditando, & horum nos consuetudine ceu funibus quibusdam constringendo, donec paulatim & vetus noster homo corrūpatur, veteraq; planē incipiant nobis desipere: & quasi de frumentis terræ promissionis quodā iam accepto gustu, noua faciant corda, voces & opera.

Quod terrena omnia & maxime parentes, & amici carnales sint contemnendi. Cap. 2.

Oportet autem eum qui spiritu vult crescere, vel debitè eū excolere, summo opere